

Jézus keményen „helyreteszi” a farizeusokat. Mondhatnánk, szinte ellenkezik az evangélium egész szellemiségével a „bűneitekben fogtok meghalni” többszöri ismételtetése. Azt rója fel nekik, hogy nem ismerték fel őt. Nagy kérdés, hogy manapság ki ismerné fel Jézust, s vajon rájuk (ránk?) is vonatkoznak-e az elmarasztaló kijelentések?

Nem tudjuk igazán, hogy a farizeusok szívük mélyén tudták-e, hogy kivel állnak szemben. Ha igen, akkor talán jogos a vád. Hiszen ebben az esetben presztízsféltés, irigység, és még sok minden más játszhatott közre Jézus el-nem-fogadásában. Nem sok jót hallottunk az evangéliumokban a farizeusokról. De az is biztos, hogy vágyott Messiás-képükkel messze ellentétes volt Jézus fellépése, viselkedése.

Számunkra a fenti igeszakasz két fontos dolgot tanít:

- ha megvalljuk Jézust az emberek előtt tettekkel és nem csak az „uram, uram” ismételtetésével, akkor elkerülhetjük a farizeusok felé elhangzó fenyegetést, s Istennél fogunk lakni,
- meg kell tanulnunk úgy figyelni a bennünk megszólaló Lélekre, hogy át tudjuk venni a „felülről való” látásmódot. Ki kell szakadnunk földhözragadt, kicsinyes, önző, rövidtávon gondolkodó, elmúlástól féltő elképzeléseinkből. Felül kell vizsgálnunk hangsúlytevéseinket, s magunkat is jól szeretve, egyre inkább másokért élni.

Gyurgyóka közösség, Pécs